

PRECEDENTS

Els estudis cuneïformes, dedicats fonamentalment al coneixement de les civilitzacions de l'antiga Mesopotàmia, va iniciar-se a la segona meitat del segle XIX amb el desxiframent de l'escriptura cuneïforme i el renaixement de les dues llengües principals de l'antiga Babilònia: el sumeri i l'accadi. A poc a poc la nova disciplina, anomenada comunament “assiriologia” va anar desenvolupant-se a mesura que s'anava exhumant un nombre ingent de textos i de cultura material que deixava al descobert una rica civilització. Aquestes troballes van incentivar la formació de nous estudiosos especialitzats fonamentalment en l'escriptura cuneïforme i les seves llengües: els anomenats assiriòlegs, sumeròlegs o, en general, cuneïformistes.

Miquel Civil (Sabadell, 1926-Chicago, 2019), va entrar en contacte amb l'escriptura cuneïforme gràcies a la col·lecció de tauletes cuneïformes allotjades al Museu Bíblic de l'Abadia de Montserrat. Aquest museu fou creat per Bonaventura Ubach (Barcelona, 1879-Montserrat, 1960) i és, avui en dia, la col·lecció de textos cuneïformes més important de Catalunya. De manera autodidacta i gràcies a la biblioteca de l'abadia, Civil va començar a estudiar el funcionament de l'escriptura cuneïforme, els fonaments de gramàtica accàdia i sumèria i tot allò relacionat amb les cultures de la Mesopotàmia antiga. L'any 1948, Miquel Civil publicava el seu primer article intítulat “Inscripcions reials de Sumer i Akkad” en una publicació interna de la mateixa abadia. Es tracta de la descripció, transliteració i traducció al català de les principals inscripcions reials que hi havia allotjades en aquell moment al Museu Bíblic de Montserrat.